
Uddannelse **2**

Skoler i det 21. århundrede – en fælles EU-strategi for grundskolen	2
"Lærerkvalitet" og læreruddannelse	3
Det portugisiske EU-formandskab – "Together we learn"	6

Beskæftigelse **8**

Reformtraktaten – efter tænkepausen	8
Det portugisiske formandskab – flere og bedre jobs	9

UDDANNELSE

Skoler i det 21. århundrede – En fælles EU-strategi for grundskolen?

D.11. juli 2007 sendte EU-Kommissionen arbejdsrapporten ”[Schools for the 21st Century](#)” til høring. DLI har indsendt [høringssvar](#) via Undervisningsministeriet.

Kommissionen overskrider sit kompetenceområde

Arbejdsrapporten ”*Schools for the 21st Century*” er bemærkelsesværdigt, fordi det kan ses som et første skridt i en bestræbelse på at skabe en europæisk helhedsstrategi for grundskolen inden for rammerne af ”[Uddannelse 2010](#)” og ”[Livslang Læring](#)” (LLL).

I arbejdsrapporten er det overordnede spørgsmål fra Kommissionen, hvilket slags uddannelsessystem det enkelte medlemsland vil fremme og udvikle på nationalt plan, og hvad medlemslandene evt. kan være fælles om på europæisk plan.

Kommissionen bevæger sig med dette arbejdsrapport langt ind i grænseområdet for den nationale selvbestemmelse, da ansvaret for udviklingen af grundskolen jo ligger hos det enkelte medlemsland. I arbejdsrapporten lægger Kommissionen sig tæt op ad et skolesyn, som vil være bredt accepteret i f.eks. de nordiske lande, men lande med mere traditionelle skolevæsenere kan føle sig gået meget nær. Det bliver derfor interessant at se, hvordan arbejdsrapporten modtages.

De otte spørgsmål

Arbejdsrapporten er inddelt i otte nøglespørgsmål med overskrifterne 1) nøglekompetencer, 2) livslang læring, 3) bæredygtig økonomisk vækst, 4) samfundsudfordringer, 5) en skole for alle, 6) aktivt medborgerskab, 7) lærerne som nøglepersoner og 8) skolernes udvikling. Kommissionen præsenterer herunder et varieret sæt af emner, forskningsresultater og debatter, som i et eller andet omfang tidligere er blevet diskuteret på enten nationalt eller europæisk plan. Det er dog – af gode grunde – langt fra alle aktuelle udfordringer eller problemområder, der omtales eller behandles. I det efterfølgende ridses Kommissionens mest omfattende og/eller mere kontroversielle anbefalinger op.

Kompetencebaseret undervisning og ”blomstrende læringsamfund”

En af Kommissionens helt tydelige anbefalinger er, at grundskolesystemet skal sikre, at alle elever erhverver hele rækken af de nøglekompetencer, som indgår i én af Kommissionens tidligere [kommunikationer](#). Kommissionen forsøger fornuftigvis ikke at give anvisning på, hvordan skolerne bør struktureres eller organiseres, men der argumenteres for en ”output-orienteret” undervisning, hvor fokus bliver rettet mod den enkelte elevs læringsudbytte - dvs. de kompetencer, kvalifikationer og den viden, som man kan forvente den enkelte elev vil få brug for som fremtidig borger i en demokratisk styret, globaliseret ”vidensøkonomi”, herunder at blive rustet til at deltage i livslang læring.

Et andet centralt område, Kommissionen berører, er det fleksible og rummelige skolesystem, hvor alle elever kan deltage, men hvor der samtidig skal tages hensyn til den enkelte elevs specifikke og særlige behov. Fokus er dermed rettet mod undervisningsdifferentiering og ikke elevdifferentiering. Sidstnævnte praktiseres stadig i en del af medlemsstaterne, hvor eleverne niveaudeles tidligt i skolesystemet, og hvor det ikke er ualmindeligt, at eleverne går et klassetrin om. Spørgsmålet har været yderst kontroversielt i debatterne i EU. Og det bliver ikke mindre kontroversielt af, at Kommissionen konstaterer, at ”hensyn til den enkelte elev” stiller krav til indholdet af, strukturen

og metoden i undervisningen, som i mange medlemslande så må ændres eller omlægges, hvis undervisningen skal være "kompetencebaseret". Kommissionen konstaterer også, at lærere og skoleledelse skal være omstillingsparate og have de nødvendige faglige og pædagogiske kompetencer. I overvejelserne om skoleledelse bevæger Kommissionen sig for alvor på listesko men stiller indirekte nogle spørgsmål om, hvorvidt ledelsen f.eks. skal være læreruddannet eller have en eller anden form for business/manager uddannelse. Kommissionen tegner også et billede af en ledelse, som indgår i et arbejdsfællesskab med lærerstaben, forældre og andre ansvarlige instanser med et tættere og mere tværgående samarbejde med erhvervslivet, diverse organisationer og/eller samfundet i bred forstand til følge, så der lokalt og regionalt skabes "blomstrende læringssamfund".

Evaluering, "effektivisering" og økonomi

Kommissionen præciserer, at reformer af uddannelsessystemerne generelt bør være baseret på langsigtet politisk planlægning og en evalueringskultur. Den kompetencebaserede undervisning kan f.eks. "kvalitetssikres og effektiviseres" gennem evaluering. Kommissionen har i sit arbejde med Lissabonstrategien på uddannelsesområdet lagt vægt på erfaringsudveksling og præsentation af "god praksis". Kommissionen gør sig *ikke* til talsmand for en testkultur, men understreger i stedet, at stor autonomi til den enkelte skole giver de bedste resultater. Kommissionen lægger dog ikke skjul på, at en del af hensigten med at udruste eleverne med nøglekompetencerne og "hæve uddannelsesniveaet i grundskolen" også er at sikre konkurrenceevnen og den økonomiske vækst i samfundet.

Hvad nu?

DLI anbefaler i sit høringssvar, at Kommissionens arbejdsrapport diskuteres på nationalt plan af skolens interessenter. Den oprindelige høringsfrist var d. 15. oktober 2007, men efter massiv kritik bl.a. fra mange NGO'er er fristen nu udsat til d. 15. december 2007. Der er altså tid til en bred debat. For selvom de fleste af Kommissionens anbefalinger passer ind i et dansk/nordisk skolesyn, er Kommissionen i flere af anbefalingerne i arbejdsrapporten "tæt på" at argumentere for en europæisk helhedsstrategi, som kan ses som forsøg på harmonisering af de europæiske grundskoler.

Resultatet af høringen skulle have været diskuteret på en konference i november afholdt af det portugisiske EU-formandskab. Perspektivet må nu være, at Kommissionen i løbet af foråret 2008 bearbejder svarene og kommer med et bud på, hvad et fælles europæisk syn på en god grundskole kan være.

15.oktober/AKJE

"Lærerkvalitet" og læreruddannelse

Kommissionen offentliggjorde d. 3. august 2007 meddelelsen [*"Improving the Quality of Teacher Education"*](#). Meddelelsen bygger på arbejdet i én af Kommissionens arbejdsgrupper. Fokus for arbejdsgruppen har været lærerprofessionens grund-, efter- og videreuddannelse. Dvs. at de politiktiltag, Kommissionen foreslår i meddelelsen, bygger på arbejdsgruppens forslag, som igen bygger på undersøgelser og nyere forskning på området. Når resultaterne af TALIS offentliggøres i 2009, formodes det, at de inddrages i Kommissionens arbejde med "lærernes professionelle udvikling". Det må derfor forventes, at meddelelsen *"Improving the Quality of Teacher Education"* vil blive fulgt af senere meddelelser.

Uddannelse er i EU-politikken en af hjørnesteenene i bestræbelserne på at opfylde Lissabonstrategiens mål for vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse og ikke mindst social samhørighed. Ifølge Kommissionen afhænger ”kvaliteten” af uddannelse af ”lærerkvaliteten”, og læreruddannelse får derfor en central placering inden for EU’s uddannelsespolitik. Kommissionen pointerer i [arbejdsdokumentet](#) ”*Improving the Quality of Teacher Education*”, at lærernes kompetencer har afgørende betydning for de kompetencer, eleverne tilegner sig gennem deres skolegang. I videste betydning får lærernes kompetencer derfor også afgørende betydning for mulighederne for ’lighed’ i uddannelsessystemerne, som igen er afgørende for ’social samhørighed’(social cohesion) i Europa.

Ansvar for organisation og indhold af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne, herunder læreruddannelsen, er et nationalt anliggende.

Et dystet billede af Europas lærerstab - EU’s fælles problemer

Kommissionen hævder, at det er et problem, at lærere ikke besidder tilstrækkelige kompetencer og kvalifikationer til at levere den kompetencebaserede undervisning, der er behov for i et vidensbaseret samfund. Et andet problem er den manglende sammenhæng i lærerens (livslange) uddannelsesforløb (grund-, efter- og videreuddannelse). Kommissionen bygger på OECD-undersøgelsen ”[Teachers Matter](#)” fra 2005 i identifikationen af de fælles problemer, EU står overfor vedrørende ”lærerkvalitet” og grund- og efteruddannelse af lærere. (Se meddelelsen og de dertilhørende tabeller, se side 5-11 [her](#).)

En styrkelse af lærerprofessionen?

Kommissionen fremsætter i meddelelsen en række forslag til politiktiltag med udgangspunkt i ”*de fælles europæiske principper for lærerkompetencer og -kvalifikationer*”. Disse principper er beskrevet i flere EUpDates (se [her](#)).

1: Kommissionen peger på, at lærere skal kunne:

- identificere den enkelte elevs særlige behov og anvende et bredt spektrum af undervisningsmetoder
- støtte den enkelte så denne kan tage ansvar for egen livslang læring
- hjælpe den enkelte elev med at erhverve nøglekompetencer
- arbejde i et multikulturelt og heterogent miljø
- arbejde tæt med kolleger, forældre og erhvervslivet (det omgivende samfund)
- reflektere over egen undervisningspraksis
- inddrage forskning i undervisningen
- evaluere effektiviteten af egne undervisningsmetoder
- evaluere egne uddannelsesbehov

2: Kommissionen anbefaler:

- at nyuddannede lærere skal deltage i et 3-årigt indføringsprogram,
- at lærere skal have adgang til vejledning og mentorstøtte igennem hele deres karriere og
- at læreres uddannelses- og udviklingsbehov kortlægges i forhold til den institution, hvor de arbejder

3: Og Kommissionen mener, at de ansvarlige myndigheder bør overveje:

- at lærere skal tilskyndes til at udvikle deres kompetencer ved hjælp af formelle, uformelle og ikke-formelle midler og senere få merit for deres relevante formelle og ikke-formelle læring
- at lærere får mulighed for at tage på udveksling som en del af deres faglige videreudvikling
- at lærere får tid til at videreuddanne sig
- at fremme og udvikle kreative partnerskaber og innovationsnetværk på lokalt og regionalt niveau – også som et led i mobiliteten

Kommentarer til Kommissionens politiktiltag

Forslagene til politiktiltag stemmer overens med de anbefalinger, Kommissionen anviser i ”*Schools for the 21st Century*”, set i forhold til de udfordringer grundskolen står overfor. Forslagene kan ses som et forsøg på at styrke lærerprofessionen, men forslagene er ikke uden problemer. Kommissionen tager ikke nærmere stilling til konsekvenserne af deres forslag til politiktiltag, f.eks. kunne Kommissionen meget tydeligere påpege sammenhængen mellem reformer og behov for efteruddannelse. Endvidere er nogle af forslagene bl.a. forbundet med et krav om ’administration’ og ’bureaukratisering’. Dette kan øge arbejdspresset på de i forvejen pressede lærere.

Et andet kritikpunkt er, at meddelelsen ikke berør læreres psykiske eller fysiske arbejdsmiljø, hvilke også kan ses som højaktuelle emner sammenholdt med de andre emner (f.eks. lærermangel), der behandles.

Derudover er det væsentligt, at medlemslandene i forhold til forslaget om anerkendelse eller akkreditering af formel, uformel og ikke-formel læring definerer, hvad der kan anerkendes eller akkrediteres i en EU- og national kontekst. ”Lærerkvalitet” og grund-, efter- og videreuddannelse skal styrkes ikke svækkes. Det skal derfor sikres, at der ikke ligger en skjult dagsorden i forslaget, der implicit slækker på kravene til f.eks. indgangsniveau til læreruddannelsen for at afhjælpe lærermanglen i Europa. Ligesom ønsket om øget mobilitet blandt lærere ikke må betyde, at der slækkes på sprogkrav.¹

Bidrag fra Kommissionen

Det nye program for [Livslang læring](#) (LLL) og [Den Europæiske Socialfond](#) (ESF) skal ifølge Kommissionen støtte reformer på medlemsstatsniveau af læreruddannelsen, herunder muligheden for læreres mobilitet inden for lærerhvervet og geografisk mellem medlemslandene.

Der fremsættes også et ønske om at udarbejde bedre indikatorer på læreruddannelsesområdet til støtte for medlemslandene. Kommissionens indikatorer på området har været udsat for massiv kritik fra bl.a. lærerorganisationerne.

Kommissionen anbefaler, at reformer på uddannelsesområdet skal baseres på viden, erfaringer og nyere forskningsresultater. Og Kommissionen ønsker løbende at følge de fremskridt, der sker, samt på den baggrund revidere EU’s politik på området.

En vigtig opgave

Kommissionen konkluderer, at Europas medlemslande har en væsentlig og vigtig opgave mht. at sikre ”lærerkvaliteten” og dermed grund-, efter- og videreuddannelsen af lærere.

¹ Danmark har ifølge et ”protokollat” ret til at håndhæve krav om at beherske dansk overfor EU-borgere med en læreruddannelse.

Meddelelsen kommer ikke med afgørende nyt i forhold til tidligere meddelelser, undersøgelser, rapporter osv., der har behandlet dette emne. *"Improving the Quality of Teacher Education"* kan derfor opfattes som en sammenskrivning og et opråb fra Kommissionen om, at medlemslandene bør foretage de nødvendige justeringer og reformer. I den optik forcerer Kommissionen grænsen for deres mandat på uddannelsesområdet. Men det er vanskeligt at være uenig med Kommissionen om, at der er et behov for at få skabt opmærksomhed omkring læreruddannelsen og ikke mindst lærernes muligheder for livslang professionel udvikling. De fleste af de politiktiltag, Kommissionen peger på, er væsentlige, hvis medlemslandene og Europa skal klare sig godt.

15.oktober/AKJE

Det portugisiske EU-formandskab - "Together We Learn"

Portugal overtog 1. juli 2007 EU-formandskabet fra Tyskland. Portugal beklædte sidst EU-formandskabsposten i foråret 2000, hvor Lissabonstrategien blev søsat. Nu har portugiserne igen mulighed for at sætte præg på Lissabonstrategien. Portugiserne vælger at satse bredt ved at lade deres topprioritet være Livslang Læring (LLL) på uddannelsesområdet, hvilket ikke umiddelbart skaber de helt store overskrifter. Lidt mere interessant er det, at det portugisiske formandskab har bebudet, at man vil fremsætte forslag om at 'berige' og udvikle Den Åbne Koordinationsmetode (OMC).

Portugiserne kobler LLL (uddannelsesområdet) med prioriteter inden for beskæftigelses- og socialpolitikken. Denne kobling blev bl.a. nævnt af Portugals social- og beskæftigelsesminister Viera Da Silva i talen til Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) d. 11. september 2007. Portugiserne ser LLL som et redskab til at sluse unge ind på arbejdsmarkedet, holde ældre på arbejdsmarkedet og udjævne kløften mellem lavtuddannede, der kun sjældent får mulighed for at efter- eller videreuddanne sig, og højtuddannede, der løbende får tilbudt og selv opsøger efter- og videreuddannelsesstilbud. Endvidere vil portugiserne i overensstemmelse med den plads, LLL indtager, implementere den europæiske kvalifikationsramme (EQF) efter tidsplanen, såfremt den vedtages på Plenar-mødet i oktober. Andre aspekter af LLL som førskoleundervisning, grundskoleuddannelse, læreruddannelse, universitetsuddannelser og sprog er også aktuelle emner. Kommissionen har allerede udsendt flere meddelelser inden for disse områder (grundskolen, lærerkvalitet m.m.), som kan ses som optakt til det portugisiske formandskab.

Portugiserne peger på, at indikatorer, sammenligninger af data, udveksling af god praksis og ekspertgrupper ikke er tilstrækkelige redskaber for medlemslandene. I den forbindelse ønsker portugiserne at sætte OMC under lup. De vil i løbet af efteråret lancere en debat om mulighederne for at 'berige' og udvikle OMC. Portugiserne taler om "evidensbaseret"² praksis som en måde, hvorpå det europæiske samarbejde kan fremmes på uddannelsesområdet og dermed i forhold OMC - men portugiserne forklarer ikke nærmere, hvad det omfatter. Kommissionen har også udsendt et arbejdsdokument "[Towards more knowledge-based policy and practice in education and training](#)", hvilket kan ses som afsæt for portugisernes diskussion af OMC. Portugal har lanceret mottoet: "Together We Learn: Enhancing cooperation for equity and quality in lifelong learning" for deres politik på uddannelsesområdet for efteråret 2007.

² Evidensbaseret praksis handler om praksis, der er belæg for virker. I en [rapport](#) fra maj 2006 omtales evidensbasering som: "...den bedst mulige viden om, hvilke indsatser der virker, henholdsvis ikke virker". (s. 11)

Kalenderen for det portugisiske EU-formandskab kan findes her: <http://www.eu2007.min-edu.pt/np4/en/54.html>

15.oktober/AKJE

BESKÆFTIGELSE

Reformtraktaten – efter tænkepausen

Hvordan det fremtidige EU-samarbejde skal formes, har været usikkert siden det blev til et 'nej' ved folkeafstemningerne om forfatningstraktaten i både Frankrig og Holland i 2005. Siden da har der været europæisk tænkepause. Kommissionen igangsatte, på baggrund af forfatningstraktatens forlis, initiativer som Plan-D (for demokrati, dialog og debat), en europadag d. 9. april 2006, samt rundbordsdiskussioner i medlemslandene for at indsamle inputs og ideer til, i hvilken retning EU skal forsætte.

Nu har EU sliktet sårene, og på EU-topmødet den. 21. - 23. juni 2007 blev EU's stats- og regeringschefer enige om et [mandat](#) til en regeringskonference, som skal udarbejde en ny traktat for EU. Dette mandat indebærer, at de eksisterende traktater ikke skrives sammen til én traktat, sådan som det var tanken med forfatningstraktaten. Reformtraktaten vil således ikke være en sammenhængende tekst, men vil i stedet bestå af et dokument med ændringer og supplerende bestemmelser til de nuværende grundlæggende traktater. Reformtraktaten vil medføre reformer af EU's institutioner og beslutningsprocedurer samt ændre på stemmereglerne i Det Europæiske Råd. I forhold til forfatningstraktaten er det den almindelige antagelse, at ca. 96 procent af indholdet i reformtraktaten er taget direkte fra forfatningstraktaten.

Det er naturligvis relevant at følge arbejdet med reformtraktaten, da der kan blive foretaget ændringer på centrale områder. I forhold til uddannelsesområdet er det specielt de paragraffer, der knytter sig til spørgsmålet om 'handel med uddannelse' (paragraffen om den fælles handelspolitik), "Charteret for grundlæggende rettigheder" og i forhold til den 'sociale dialog', der har interesse:

"[Udkast til traktat om ændring af traktaten om den europæiske union og traktaten om oprettelsen af det europæiske fællesskab](#)" ændrer ikke forfatningstraktatens artikel III-315, der omhandler den fælles handelspolitik. Som der ser ud nu, skabes der altså ikke nyt pres på Danmark for at liberalisere vores uddannelsessystem.

I reformtraktaten er også "Charteret for Grundlæggende Rettigheder" af særlig interesse. I forfatningstraktaten var det meningen, at charteret skulle skrives ind i forfatningen. Reformtraktaten vil derimod indeholde en artikel, der henviser til charteret, og som gør charteret juridisk bindende. I Charteret for Grundlæggende Rettigheder er specielt to artikler interessante. Næmlig artikel II-73 og artikel II-74, da disse er helt centrale for uddannelse og forskning.

- Artikel II-73: "*Der er frihed for kunst og videnskabelig forskning. Den akademiske frihed accepteres*".
- Artikel II-74 stk. 1: "*Enhver har ret til uddannelse samt adgang til erhvervsuddannelse og efter- og videreuddannelse*".

I forfatningstraktaten var de sociale parter inkluderet i kapitlet om demokratiske principper i EU. I udkastet til reformtraktaten er de sociale parter derimod blevet slettet fra dette kapitel og figurerer nu kun i kapitlet om socialpolitik. Det vil sige, at arbejdsmarkedets parter har mistet den anerkendelse og legitimitet, de opnåede ved forfatningstraktaten.

Dette får dog ikke de store konsekvenser for arbejdet med den sociale dialog, idet det ikke ændrer på den nuværende traktatbestemmelse om den sociale dialog. Det er blot ærgerligt, at de fremskridt der var opnået i forbindelse med forfatningstraktaten, nu er gået tabt.

Regerings-konferencen indledtes i slutningen af juli 2007, og det forventes, at der foreligger et resultat i slutningen af 2007, således at reformtraktaten kan ratificeres inden valget til Europa-Parlamentet i 2009. På EU's topmøde d. 18.-19. oktober 2007 vil EU's stats- og regeringschefer tage stilling til traktatudkastet.

15. oktober/LWT

Det portugisiske formandskab – flere og bedre jobs

Det portugisiske formandskab har allerede forpligtiget sig til at følge de retningslinjer, det tyske formandskab, det portugisiske formandskab og det fremtidige slovakiske formandskab har udarbejdet sammen. Men samtidig har portugiserne også deres egen dagsorden for hvilke politikområder, der skal prioriteres i det sidste halve år af 2007. Et meget væsentligt tema for det portugisiske formandskab er at skabe flere og bedre jobs.

D. 11. september 2007 forelagde den portugisiske arbejdsminister og minister for social solidaritet, Viera Da Silva, arbejdsprogrammet for det portugisiske formandskab på beskæftigelses- og socialområdet i udvalget for beskæftigelse og sociale anliggender i Parlamentet. Her følger de væsentligste politiske prioriteter for det portugisiske formandskab det næste halve år: Flere og bedre jobs står som den absolutte topprioritet. Ministeren mener, at EU har opnået fremskridt på beskæftigelses- og socialområdet, men at der samtidig kan gøres en større indsats. Det portugisiske formandskab forbereder til 2008 en evaluering af, om Europa kan nå Lissabonstrategien mål indenfor beskæftigelse og sociale spørgsmål.

Portugisernes strategi og teknik til at skabe flere og bedre jobs er 'flexicurity' (se evt. [EUUpdate 1](#), 2007). Det portugisiske formandskab mener, at dette forhold mellem fleksibilitet, social sikring og aktiv arbejdsmarkedspolitik er det mix, der kan hjælpe EU med at opnå målet om mere og bedre beskæftigelse. Debatten om flexicurity er stadig igangværende i Europa-Parlamentet, (hvor danske Ole Christensen er ordfører på Europa-Parlamentets betænkning om 'flexicurity'). Specielt i den venstreorienterede del af Parlamentet er der stadig skepsis overfor 'flexicurity', idet denne gruppe fremhæver, at 'flexicurity' kun er til arbejdsgivernes fordel. At 'flexicurity' kun er fleksibilitet og giver arbejdsgiverne nemmere mulighed for at hyre og fyre folk. Det portugisiske formandskab understreger dog, at 'flexicurity' også er social sikring. Desuden pointerer den portugisiske arbejds- og socialminister, at de sociale parter skal inddrages i diskussionen om flexicurity. Netop omkring de sociale parters inddragelse i det politiske arbejde, lød der nye toner fra det portugisiske formandskab. Formandskabet understregede, at arbejdsmarkedets parter ikke kun er deltagere i den politiske proces – de er afgørende aktører i debatten. Dette er umiddelbart en styrkelse af de sociale parter, og derved også en styrkelse af fagforeningernes position i den politiske proces. Om ordene vil blive fulgt op af handling, må tiden dog vise.

En anden topprioritet for det portugisiske formandskab er den 'europæiske sociale dimension'. Det er meget forskelligt, hvordan den 'europæiske sociale dimension' tolkes og forstås, men det portugisiske formandskab forventer, at Kommissionens udspil i efteråret 2007 vil være med til at sætte nyt fokus på denne side af EU. Det portugisiske formandskab har dog afsløret lidt om, hvordan de forstår den 'europæiske sociale dimension'. På mødet i Parlamentet udtrykte Silva håb

om, at Kommissionen vil tage en debat om sociale minimumsydelser, deltidsansættelser, og om tjenesteydelser (SGI/SGEI).

Det portugisiske formandskab har flere gange pointeret, at målet om flere og bedre jobs skabes ud fra forudsætningen om, at beskæftigelse fremmer den sociale integration. Det kunne tolkes som, at prioriteringen først er flere jobs, og dernæst bedre sociale forhold. Imidlertid kan det portugisiske formandskabs program for efteråret 2007 skabe håb om, at viljen er til stede til at arbejde for, at EU er andet end et økonomisk projekt. At det er 'både og'. Både flere jobs og bedre jobs – og social sikkerhed og sammenhængskraft.

15. oktober/LWT

EUpDate udsendes elektronisk til DLI's medlemmer
Redaktionen afsluttet den 15. oktober 2007